

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 6639 van 7 maart 2011
in de zaak A. 199.298/XIV-32.884**

In zake :

1. XXXXX

2. XXXXX

bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Christine Onraet
kantoor houdend te 8900 Ieper
Bloemenstraat 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

Het cassatieberoep, ingesteld op 23 februari 2011, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 55.004 van 27 januari 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 1 maart 2011 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

In tegenstelling tot wat de verzoekende partijen aanvoeren, beperkt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zich in het bestreden arrest geenszins tot de stelling dat hun verklaring ongeloofwaardig is. Zo stelt de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen onder meer vast dat de problemen die de verzoekende partijen zouden hebben ondervonden om hun kinderen in te schrijven in de lagere school onvoldoende zwaarwichtig zijn om beschouwd te worden als een daadwerkelijk vervolging of een reëel risico op ernstige schade, dat de aangehaalde medische problemen geen verband houden met de criteria van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming, dat uit informatie in het administratief dossier blijkt dat de Servische overheid zich niet inlaat met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden en dat de verzoekende partijen geen concrete elementen hebben aangebracht die aantonen dat inwoners van Albanië zich zouden bezighouden met het zoeken naar familieleden van Roma die tijdens de oorlog hebben gevochten. Het enige middel mist in die mate feitelijke grondslag en is dan ook kennelijk ongegrond.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is een administratief rechtscollege dat jurisdictionele beslissingen neemt waarop de algemene beginselen van behoorlijk bestuur niet van toepassing zijn. Met de algemene opmerking dat zij zich niet hebben kunnen verdedigen tegen “de administratieve overheid”, waarmee de verzoekende partijen klaarblijkelijk de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bedoelen ook al is dit een administratief rechtscollege en geen administratieve overheid, tonen zij geen schending van de rechten van verdediging aan. Waar de verzoekende partijen kritiek uiten op de vraagstelling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, dient te worden gewezen op de devolutieve werking van het dringend beroep voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bovendien is de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd om in de beoordeling van de feiten te treden, noch om de motieven van de commissaris-generaal te beoordelen. Het enige middel is in die mate, en voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

- 1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.**
- 2. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 350 euro, elk voor de helft.**

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op zeven maart tweeduizend en elf,
door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Joris Casneuf.

Carlo Adams.